

Slepčeva prošnja.

Sivljenje dije krog in krog,
Poljublja zemljo žarek topel,
Pomlad objema vrt in log.

Na oknu cvet mi je takoj
Z opojnim duhom stan zasopel,
Prepeva z vej mi ptičev roj.

A kaj je meni log in vrt,
Kaj pestri cveti, solnce zlato!
Pogled je moj na vek — zaprt.

Ko trosi vigred cvet na cvet,
Nebó rosi, obseva trato,
Spomin mi vstaja jasnih let.

Takrat ni vonj, ni pesmij vir
Ne téši v srcu mojem bóli —
Silnejši vliva vanj nemir.

Takrat v nebo kipé prošnjé:
Očem zakrivaj svet okoli,
A manj mi čuti naj srcé!

A. M.

Mati sunamljanka.

V skalah sivih vrh Karméla
Moli k Bogu Elizéj:
Naj ne zabi Izraela,
Vrage pôdi mu od mej.
Gjezi pa, ko prorok moli,
Zre v prostrane krasne doli.

Pa zakliče sluga zvesti:
»Učenik moj, Elizéj,
Kmalu, kmalu bo na mesti
Sunamljanska žena, glej!«
»Gjezi«, prorok dé, »le tēci,
Sunamljanki k meni rêci!« —

»Žena, kaka želja žēne
Tebe v skale in goré?
Kaj v samoti iščeš mēne,
Ali stiske te moré?
Trè soproga bolečina?
Ali bol ti davi sina?«

Pa zastoče, pa zajoče
Sunamljanka govoreč:
»Ki ljubila sem ga vroče,
Sina, prorok, nimam več:
Trupelce leži mu hladno,
Tarnam jaz in oče jadno.«

»Ti, ki videl si, mož sveti,
Starost mojega možá,
Sprosil si v molitvi vneti
Sina nama od Bogá.
To mi tudi zdaj je porok,
Da vzbudiš mi dete, prorok!«

»Brž podplate si natvezi,
Stopi v Sunam in poglej;
Ne obstajaj s potom, Gjezi«,
Kliče slugi Elizéj;
»Palico, ki služi meni,
Dečku na obličje deni.«

Sunamljanka pa zajoče
In se mu oklene nog:
»Čul je tvoje klice vroče,
Sina dal je meni Bog —
Vzdihni k njemu vzdihne svoje,
Pojdi, vzbudi dete moje!«

Speje prorok s Sunamljanko,
Sveti starček Elizéj,
Da osreči blago znanko,
Ki ga je gostila prej:
V izbi res je sinek mrtev,
Blede smrti zgodnja žrtev.

Prorok vhod zapre stanice
In čez dete se prostrè,
Dene k licu svoje lice,
Čez roké roké razpnè.
S svojim srcem greje dete,
Diše v ude mu ogrete.

Tam sloni, se ne utrudi,
Sope v dete — dete spi —
Kar zasope dete tudi —
Dete mrtvo — oživi — —
Mater prorok dá pozvati:
»Vzemi drugič dete, mati!

A. H.

